ผลของการใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสระหลวงพิทยาคม จังหวัดพิจิตร

THE EFFECT OF METACOGNITIVE READING STRATEGIES COMBINED WITH EXTENSIVE READING ON ENGLISH READING COMPREHENSION AMONG GRADE-9 STUDENTS AT SALUANG PHITTHAYAKOM SCHOOL, PHICHIT

ณัฐนิชา วิเชียรสรรค์[1], Henry Yuh Anchunda[2]
มหาวิทยาลัยนเรศวร
Natnicha Wichiansan[1], Henry Yuh Anchunda[2]
Naresuan University
Corresponding Author E-mail :natnicha.wcs@gmail.com[1], henryy@nu.ac.th[2]

(Received : May 6, 2026; Edit : May 19, 2026; accepted : May 19, 2026)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 43 คน ของโรงเรียนสระหลวงพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2) แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน ($\overline{X}$ = 22.79, S.D. = 2.51) สูงกว่าก่อนเรียน ($\overline{X}$ = 11.77, S.D. = 2.18) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (t = 22.57) และ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.71, S.D. = 0.45) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ รองลงมาคือ ด้านกระบวนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านผู้สอนและบรรยากาศในการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านเนื้อหา ตามลำดับ

คำสำคัญ : กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชัน, การอ่านอย่างกว้างขวาง, ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

Abstract

The purposes of this research were: 1) to compare the English reading comprehension skills of Grade-9students before and after learning through the integration of metacognitive reading strategies and extensive reading; and 2) to study the students' satisfaction with this instructional approach. The sample consisted of 43 Grade-9 students at Saluang Phitthayakom School, Mueang District, Phichit Province, selected through cluster random sampling. The research instruments included: 1)lesson plans incorporating metacognitive reading strategiesand extensive reading; 2) pre-test and post-test assessments of English reading comprehension skills, and 3) a satisfaction questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation, and t-test for dependent samples. The research findings were as follows:

1) The English reading comprehension skills of Grade 9 students after learning through metacognitive reading strategies integrated with extensive reading ($\overline{X}$ = 22.79, S.D. = 2.51) were significantly higher than before the intervention ($\overline{X}$ = 11.77, S.D. = 2.18) at a .05 level of statistical significance (*t* = 22.57).

2) The students' overall satisfaction with the instructional management was at the highest level ($\overline{X}$ = 4.71, S.D. = 0.45). The items with the highest satisfaction means were “Benefits gained,” followed by “Instructional processes and learning activities,” “Instructor and learning atmosphere,” “Measurement and evaluation,” and “Content,” respectively.

Keywords: Metacognitive Reading Strategies, Extensive Reading, English Reading Comprehension

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่การสื่อสารข้ามพรมแดนเป็นสิ่งจำเป็น ภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นภาษาสากลที่มีบทบาทสำคัญในหลากหลายบริบท ทั้งด้านเศรษฐกิจ การศึกษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในบริบทของการพัฒนาและการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ในศตวรรษที่ 21 ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นเครื่องมือสื่อสารหลักในระดับนานาชาติ ในทวีปยุโรป แม้แต่ประเทศที่มีภาษาประจำชาติของตนเอง เช่น เยอรมนี หรือเนเธอร์แลนด์ ต่างให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง ทั้งในระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา (European Commission, 2012) ขณะที่ในทวีปแอฟริกา ซึ่งมีความหลากหลายทางภาษามาก หลายประเทศที่เคยเป็นอาณานิคมของอังกฤษ เช่น เคนยา ไนจีเรีย และแอฟริกาใต้ ยังคงใช้ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในภาษาราชการและเป็นภาษาหลักในระบบการศึกษาและการบริหารราชการ (Bamgbose, 2000) ส่วนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภาษาอังกฤษมีบทบาทเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะหลังจากการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ซึ่งกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของภูมิภาค เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา (Kirkpatrick, 2010) ด้วยบทบาทอันกว้างขวางดังกล่าว ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ จึงกลายเป็นทักษะสำคัญที่ระบบการศึกษาของประเทศต่าง ๆ ให้ความสำคัญและมุ่งเน้นในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ในบริบทของประเทศไทย ภาษาอังกฤษได้รับการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องในระดับนโยบายจากภาครัฐ ด้วยเหตุที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารกัน ฉะนั้นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและสถานการณ์ การเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและสามารถถ่ายทอดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมจำเป็นต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นในเยาวชนของชาติ (กรมวิชาการ, 2542) โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในวิชาบังคับในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง พ.ศ. 2560) พร้อมทั้งเพิ่มชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียน และมุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้มีทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551: 2; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) อีกทั้งยังมีการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านโครงการต่าง ๆ เช่น English for All และโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ (EP/MEP) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความตั้งใจในการยกระดับทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยให้สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติได้ (สุภัค อินทรปรีชา, 2564)

ในบรรดาทักษะต่าง ๆ ทางภาษา ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension Skill) ถือเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นทักษะที่เชื่อมโยงกับทักษะอื่น ๆ เช่น การเขียนและการสื่อสารเชิงวิชาการ ความเข้าใจในการอ่านยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ที่หลากหลายในวิชาอื่น ๆ และช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ (Grabe & Stoller, 2019) รวมถึงทักษะชีวิตของผู้เรียน การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจะช่วยปูพื้นฐานที่มั่นคงให้กับผู้เรียนสำหรับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นการรู้เท่าทันข้อมูล (Information Literacy) และการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Paris & Hamilton, 2009) โดยกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นว่าทักษะการอ่านไม่ได้จำกัดอยู่เพียงภาษาไทย แต่ต้องบูรณาการเข้ากับภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ระดับสากล จึงจัดให้สมรรถนะด้านการอ่าน (Reading Literacy) เป็น 1 ในสมรรถนะที่สำคัญ และกำหนดให้มีการสอบ PISA (Programme for International Student Assessment) เพื่อพัฒนาให้นักเรียนสามารถ “อ่านเพื่อความเข้าใจ” (Reading for Understanding) และสามารถวิเคราะห์ข้อมูลจากสื่อที่หลากหลาย เช่น บทความออนไลน์ หรือกราฟิก (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี [สสวท.], 2566) อีกทั้งยังสนับสนุนให้ครูใช้เทคนิคการสอนที่กระตุ้นการอ่านเชิงรุก เพื่อให้นักเรียนสามารถวางแผนและตรวจสอบความเข้าใจของตัวเองในขณะอ่านบทความภาษาอังกฤษได้ ซึ่งเป็นทักษะที่ช่วยเพิ่มคะแนนในส่วนของ Reading Literacy โดยตรง

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้กระทรวงศึกษาธิการจะมีนโยบายและโครงการที่ช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน จากการศึกษาและงานวิจัยต่าง ๆ พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในประเทศไทยส่วนใหญ่ยังคงประสบปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เช่น ไม่สามารถจับใจความสำคัญของเนื้อหาได้ ขาดทักษะในการสรุปเนื้อหา หรือไม่เข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ (อัจฉรา ตั้งจิตสมคิด, 2563) จะเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปี

การศึกษา 2565-2567 วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พบว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศของคะแนนสอบของนักเรียนมีแนวโน้มลดลงทุกปีการศึกษา (ปีการศึกษา 2565 มีคะแนนเฉลี่ย 32.05, ปีการศึกษา 2566 มีคะแนนเฉลี่ย 31.76 และปีการศึกษา 2567 มีคะแนนเฉลี่ย 30.93) ซึ่งผู้วิจัยได้พบปัญหาดังกล่าว ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสระหลวงพิทยาคมเช่นเดียวกัน โดยนักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบปลายภาคเรียนในส่วนของการอ่านไม่เป็นไปตามค่าเป้าหมายที่ครูผู้สอนกำหนดไว้ ซึ่งการวิเคราะห์ตัวชี้วัดในแบบทดสอบแสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องในบทอ่าน โดยสิ่งที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน จะประกอบด้วยความยากง่ายของบทอ่าน ความรู้พื้นฐานของนักเรียน และความวิตกกังวลของนักเรียน (ณัฏฐิณี ทินวงษ์, 2554) ซึ่งสาเหตุสำคัญของปัญหานี้มาจากการขาดกลยุทธ์ในการอ่าน ขาดแรงจูงใจในการเรียน และขาดประสบการณ์ในการเชื่อมโยงข้อมูลในข้อความอย่างมีประสิทธิภาพ โดยทั้งหมดล้วนเป็นผลมาจากวิธีการสอนของครูที่ไม่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านเชิงกลยุทธ์ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม ยังขาดการจัดกิจกรรมที่ช่วยฝึกการวางแผน การตรวจสอบความเข้าใจ และการประเมินการอ่านของตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ในส่วนของการอ่านนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 196) ได้กล่าวไว้ว่า การที่จะพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่วางไว้ ผู้สอนต้องเข้าใจรูปแบบการอ่าน และเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างแท้จริง และนำทักษะการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องหาวิธีหรือแนวทางที่จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้กับนักเรียน

สำหรับแนวทางที่ผู้วิจัยสนใจและเชื่อว่าจะสามารถช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม คือ การใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชัน (Metacognitive Reading Strategies) ร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง (Extensive Reading) โดยกลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชัน หรือกลวิธีอภิปัญญา เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการควบคุมและกำกับการคิดของตนเองขณะอ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านกระบวนการวางแผน (Planning) การติดตาม (Monitoring) และการประเมิน (Evaluating) (Flavell, 1979; Baker & Brown, 1984; Grabe & Stoller, 2019) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยที่ยืนยันว่าการฝึกหรือการสอนกลวิธีอภิปัญญาช่วยให้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (สุดใจ จันทร์คง, 2550 : บทคัดย่อ) และความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนหลังการสอนกลวิธีการอ่านอภิปัญญาสูงกว่าก่อนการสอนกลวิธีการอ่านอภิปัญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (สรณบดินทร์ ประสารทรัพย์, 2561 : บทคัดย่อ) ส่วนการอ่านแบบกว้างขวางเป็นกิจกรรมที่เน้นการอ่านในปริมาณมากตามความสนใจเพื่อความเพลิดเพลิน ส่งเสริมแรงจูงใจและลดความตึงเครียดในการเรียนรู้ (Day & Bamford, 2002; กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์, 2556) โดยแนวคิดนี้ได้รับการสนับสนุนจากงานวิจัยที่พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางมีส่วนสำคัญในการยกระดับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน (วิกรม จันทรจิตร และภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล, 2564; ศุภนิดา สิงห์เขาภู และสมัย วรรณอุดร, 2567)

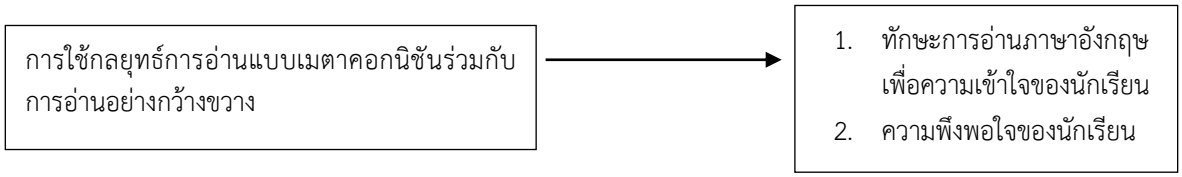
นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันและการอ่านอย่างกว้างขวางยังมีข้อดีหลายประการ กล่าวคือ กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้เรียนรู้เชิงรุก (Active Learner) สามารถตระหนักรู้กระบวนการคิดของตนเองขณะอ่าน รู้จักวางแผน ตรวจสอบ และประเมินความเข้าใจของตนอย่างเป็นระบบ อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่วนการอ่านอย่างกว้างขวางสามารถช่วยลดความวิตกกังวลในการอ่านภาษาอังกฤษ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกอ่านเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจและระดับความสามารถของตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่านมากขึ้น มีทัศนคติเชิงบวกต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และพัฒนาความคล่องแคล่วในการอ่านควบคู่ไปกับความเข้าใจในภาพรวมของเนื้อหาได้อย่างเป็นธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม การใช้เมตาคอกนิชัน หรือการอ่านอย่างกว้างขวางเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอต่อการพัฒนาทักษะการอ่าน การนำทั้ง 2 สิ่งนี้มาบูรณาการกัน จึงเป็นการนำข้อดีของเมตาคอกนิชัน ที่ช่วยเพิ่มความแม่นยำและความลึกซึ้งในการตีความ มาใช้ร่วมกับข้อดีของการอ่านอย่างกว้างขวาง ที่ช่วยเพิ่มความคล่องแคล่วและสร้างทัศนคติที่ดีให้กับผู้เรียน ผู้วิจัยจึงเชื่อว่า การใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง จะสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในการอ่านภาษาอังกฤษ การสื่อสาร การศึกษาต่อและการทำงานในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการเรียนโดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง สูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสระหลวงพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำนวน 8 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 324 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 43 คน ของโรงเรียนสระหลวงพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ได้กลุ่มตัวอย่างมาด้วยวิธีการสุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Cluster random sampling)

ตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และความพึงพอใจของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง จำนวน 6 แผน และแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

2. แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามรูปแบบของ Likert (1932) ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด ประเด็นในแบบสอบถามฯ ประกอบด้วย (1) ด้านผู้สอนและบรรยากาศในการเรียนรู้ (2) ด้านเนื้อหา (3) ด้านกระบวนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ (4) ด้านการวัดผลและประเมินผล และ (5) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. **แผนการจัดการเรียนรู้การสอนการอ่านโดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง** จำนวน 6 แผน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนการอ่านโดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชัน

1.4 ศึกษาจุดประสงค์และเนื้อหาย่อยเพื่อกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเรียบร้อยแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตาม

1.7 สร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ทำการประเมินเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม โดยผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเท่ากับ 4.67 ซึ่งหมายถึง มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด สามารถนำไปใช้ได้

1.8 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. **แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (**Reading Comprehension Test) โดยเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเนื้อเรื่องที่ใช้ทำแบบทดสอบ มาจากบทอ่าน (Reading Passages) ในหนังสือเรียนรายวิชาเพิ่มเติม เสริมทักษะการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 “Integrate Reading & Writing Master 3” การทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจนี้ จะเป็นการทดสอบในด้านการอ่านและทักษะย่อยของการอ่าน ได้แก่ การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ การจับใจความสำคัญ การเรียงลำดับเหตุการณ์ และการบอกรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน สำหรับในส่วนของคำศัพท์ ผู้วิจัยเลือกคำศัพท์จากเนื้อเรื่อง ที่มี Context Clues และมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน

2.2 กำหนดกรอบเนื้อหาของแบบทดสอบฯ ตามกรอบเนื้อหาสาระและจุดประสงค์รายวิชา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2551 โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ จุดประสงค์ของการทดสอบ ขอบเขตของการอ่าน รูปแบบของข้อสอบ ค่าน้ำหนักของแบบทดสอบ เกณฑ์การให้คะแนน และเวลา

2.3 สร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามกรอบเนื้อหาที่กำหนดไว้ จำนวน 40 ข้อ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสม จากนั้นแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2.4 เสนอแบบทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจกับการใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบเป็นรายข้อในภาพรวมจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเท่ากับ 0.92 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ สามารถนำไปใช้ได้

2.5 ปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try Out) เพื่อนำผลลัพธ์ที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อเพื่อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ก่อนคัดเลือกข้อสอบไว้จำนวน 30 ข้อ จากจำนวนคลังข้อสอบทั้งหมด 40 ข้อ จากข้อที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป จากนั้นนำข้อสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณเพื่อวิเคราะห์ผล

2.7 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. **แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง** ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามรูปแบบของ Likert (1932) โดยผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจฯ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสม จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.4 เสนอแบบสอบถามความพึงพอใจฯ ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเครื่องมือ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจฯ กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจฯ กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในภาพรวมจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเท่ากับ 1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ สามารถนำไปใช้ได้

3.5 ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจฯ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน

3.7 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาทำการวิเคราะห์ผลการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสระหลวงพิทยาคม เป็นเวลารวมทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ 18 ชั่วโมง ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง และใช้เวลาในการทำแบบทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง รวมเวลาในการทำการวิจัย 20 ชั่วโมง ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียม ก่อนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง

- ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

- ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอเอกสารในการขออนุญาตสถานศึกษาเพื่อเก็บข้อมูล และเอกสารขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ เพื่อส่งให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน จากนั้นจัดประชุมชี้แจงเพื่อขอความร่วมมือจากนักเรียนในการดำเนินการวิจัยและเก็บข้อมูล

- ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน (Pre-Test) จำนวน 30 ข้อ

2. ขั้นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง

- ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้

- นักเรียนนำกลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชัน ไปใช้ในการอ่านบทอ่านที่ครูกำหนดให้ รวมถึงบทอ่านอื่น ๆ ตามความสนใจของนักเรียน

3. ขั้นหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง

- ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน (Post-Test) จำนวน 30 ข้อ เพื่อทำการเปรียบเทียบกับผลการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) และวิเคราะห์ผล

- ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง เพื่อนำข้อมูลและข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการสอนและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณ เพื่อวิเคราะห์คะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทั้งในช่วงก่อนเรียนและหลังเรียน และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples) เพื่อทดสอบสมมติฐานว่าหลังการใช้กลยุทธ์ฯ นักเรียนมีทักษะการอ่านสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

2. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง จากแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณ แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปแปลความหมายตามเกณฑ์ของ Best (1981) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 43 คน ทำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน จากนั้นจึงนำคะแนนที่ได้ มาวิเคราะห์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	p-value
ก่อนเรียน	43	30	11.77	2.18	22.57*	0.00
หลังเรียน	43	30	22.79	2.51		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนการทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสระหลวงพิทยาคม จังหวัดพิจิตร ก่อนเรียนโดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.77 ($\bar{X}$ = 11.77, S.D. = 2.18) และคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสระหลวงพิทยาคม จังหวัดพิจิตร หลังเรียนโดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.79 ($\bar{X}$ = 22.79, S.D. = 2.51) โดยคะแนนทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งกลยุทธ์ย่อยของเมตาคอกนิชันที่นักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ ทักษะการระบุใจความหลักของเรื่อง นอกจากนี้ หลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านที่เปลี่ยนไป ซึ่งแสดงถึงความตระหนักรู้ในขณะอ่านที่มีมากขึ้น โดยพฤติกรรมดังกล่าว ได้แก่ การเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านกับความรู้เดิม การเดาความหมายจากบริบทตามกลยุทธ์ที่สอน เป็นต้น

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง

จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านผู้สอนและบรรยากาศในการเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ด้านกระบวนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับ รวมจำนวน 12 รายการ สามารถนำผลมาวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง

ข้อที่	รายการประเมิน	Mean	S.D.	การแปลผล
ด้านผู้สอนและบรรยากาศในการเรียนรู้				
1	ครูให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาในการทำกิจกรรมการอ่านตามขั้นตอนต่างๆ ได้เป็นอย่างดี	4.67	0.47	มากที่สุด
2	บรรยากาศในห้องเรียนส่งเสริมให้นักเรียนกล้าคิดและกล้า	4.65	0.48	มากที่สุด

	แลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน			
3	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ควบคุมและวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.79	0.41	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านผู้สอนและบรรยากาศในการเรียนรู้		**4.70**	**0.45**	**มากที่สุด**
ด้านเนื้อหา				
4	เนื้อหาที่ใช้เรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ มีความน่าสนใจและทันสมัย	4.42	0.66	มาก
5	เนื้อหามีระดับความยากที่เหมาะสมกับความสามารถ/ทักษะในการอ่านของนักเรียน	4.58	0.54	มากที่สุด
6	เนื้อหาเอื้อต่อการเชื่อมโยงไปสู่การอ่านภาษาอังกฤษในบริบทอื่นๆ	4.72	0.45	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา		**4.57**	**0.55**	**มากที่สุด**
ด้านกระบวนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้				
7	ขั้นตอนการอ่านแบบเมตาคอกนิชัน (Planning, Reading, Monitoring and Evaluating) ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาในบทอ่านได้ดีขึ้น	4.84	0.37	มากที่สุด
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจช่วยสร้างความกระตือรือร้นให้กับนักเรียนได้	4.79	0.41	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านกระบวนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้		**4.82**	**0.39**	**มากที่สุด**
ด้านการวัดผลและประเมินผล				
9	การที่นักเรียนได้ประเมินตนเอง(Self-reflection) ทำให้ทราบจุดแข็งและจุดอ่อนในการอ่าน	4.74	0.44	มากที่สุด
10	ครูให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ที่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านได้จริง	4.65	0.53	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านการวัดผลและประเมินผล		**4.70**	**0.49**	**มากที่สุด**
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
11	นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	4.81	0.39	มากที่สุด
12	นักเรียนสามารถนำเทคนิคการอ่านนี้ไปปรับใช้กับการอ่านในบริบทอื่นๆ ได้	4.86	0.35	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ		**4.84**	**0.37**	**มากที่สุด**
เฉลี่ยรวมทุกด้าน		**4.71**	**0.45**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.71, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านประโยชน์ที่ได้รับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.84, S.D. = 0.37) มีความพึงพอใจต่อด้านกระบวนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ ($\overline{X}$ = 4.82, S.D. = 0.39) มีความพึงพอใจต่อด้านผู้สอนและบรรยากาศในการเรียนรู้ ($\overline{X}$ = 4.70, S.D. = 0.45) มีความพึงพอใจต่อด้านการวัดผลและประเมินผล ($\overline{X}$ = 4.70, S.D. = 0.49) และมีความพึงพอใจต่อด้านเนื้อหา ($\overline{X}$ = 4.57, S.D. = 0.55) มากรองลงมาตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง ผลของการใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวางที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวางสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านได้จริง โดยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่พัฒนาขึ้นนี้ สามารถอธิบายได้ว่าเป็นผลมาจากการประยุกต์ใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง เนื่องจากกลยุทธ์เมตาคอกนิชันช่วยให้นักเรียนรู้จักวางแผนการอ่านก่อนเริ่มต้น กำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน ตรวจสอบความเข้าใจระหว่างอ่าน และประเมินผลหลังอ่าน ทำให้เกิดกระบวนการอ่านเชิงรุก ไม่ใช่การอ่านแบบผ่านตาเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Flavell (1979) ที่อธิบายว่าการวางแผน การตรวจสอบ และการประเมิน เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำความเข้าใจเนื้อหา ขณะเดียวกันในระหว่างการอ่าน ผู้เรียนยังได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูงในการคาดเดาเนื้อหา การเดาความหมายจากบริบท การระบุใจความสำคัญ และการตั้งคำถามกับตนเอง เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง นอกจากนี้ ขั้นการตรวจสอบและประเมินผลยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถติดตามความเข้าใจ แก้ไขข้อผิดพลาด และสะท้อนคิดต่อการอ่านของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อบูรณาการกับการอ่านอย่างกว้างขวาง ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สัมผัสภาษาในปริมาณมากและหลากหลายอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่ว เข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น และพัฒนาเป็นผู้อ่านที่มีความสามารถในการกำกับการเรียนรู้ของตนเอง อันนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของผู้วิจัยหลายท่านที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ได้แก่ เสาวภา สุขเฉลิมชัย (2556) ซึ่งทำการวิจัยกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยศึกษาผลของการอ่านอย่างกว้างขวาง (Extensive Reading) พบว่าการให้ผู้เรียนได้เลือกอ่านเนื้อหาที่สนใจตามความสมัครใจในปริมาณมาก ช่วยส่งเสริมเจตคติที่ดีและพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ดีกว่าการอ่านแบบบังคับในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว และงานวิจัยของ สรณบดินทร์ ประสารทรัพย์ (2561) ที่ศึกษาการใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า การฝึกให้ผู้เรียนรู้จักวางแผน ติดตาม และประเมินความเข้าใจของตนเองในขณะอ่าน ช่วยให้คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นการสนับสนุนว่าการรู้คิดมีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการอ่าน นอกจากนี้ วิกรม จันทรจิตร และ ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล (2564) ได้ศึกษาการบูรณาการกลยุทธ์การอ่านร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง ในกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยยืนยันว่า การสอนที่ผสมผสานทั้งวิธีการอ่านและปริมาณการอ่านเข้าด้วยกัน สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และช่วยให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

2. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.71, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุดในด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X}$ = 4.84, S.D. = 0.37) รองลงมาคือด้านกระบวนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนรับรู้ได้ถึงประโยชน์ที่เกิดขึ้นจริงจากการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นความเข้าใจในการอ่านที่ดีขึ้น ความมั่นใจในการอ่านที่เพิ่มขึ้น และความสามารถในการนำกลยุทธ์ไปใช้กับบทอ่านอื่น ๆ ได้ สำหรับด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนรู้สึกว่ากิจกรรมมีความน่าสนใจและหลากหลาย ช่วยให้เกิดการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดวางแผน และสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งช่วยส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความหมายและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม นอกจากนี้ บทบาทของครูในฐานะผู้ชี้แนะและสนับสนุน ที่มากกว่าการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้เพียงอย่างเดียว ยังช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตร ลดความกดดันในการเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจและมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ความพึงพอใจที่อยู่ในระดับมากที่สุดนี้ สะท้อนให้เห็นว่าการบูรณาการกลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวาง ไม่เพียงแต่พัฒนาทักษะทางสติปัญญาเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อจิตพิสัยของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานของ สรณบดินทร์ ประสารทรัพย์ (2561) และ วิกรม จันทรจิตร และ ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล (2564) ที่ชี้ให้เห็นว่าเมื่อผู้เรียนรับรู้ถึงความก้าวหน้าและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่น่าสนใจ จะส่งผลให้เกิดเจตคติเชิงบวกต่อรายวิชาภาษาอังกฤษในระยะยาว

โดยสรุป ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวางสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังช่วยสร้างแรงจูงใจ ทัศนคติที่ดี และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ผู้สอนควรมีการสาธิตกระบวนการคิดในระยะแรกของการฝึกกลยุทธ์การอ่านแบบเมตาคอกนิชัน เพื่อให้นักเรียนเห็นภาพชัดเจนว่าต้องฝึกกระบวนการคิดของตนเองอย่างไรในขณะอ่าน

2) เนื่องจากงานวิจัยนี้ใช้บทอ่านจากหนังสือเรียนในการสอนอ่านเป็นหลัก และผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านเนื้อหาน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับความพึงพอใจต่อด้านอื่น ๆ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอนที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ ว่าควรคัดเลือกและจัดหาบทอ่านเพิ่มเติมที่อยู่นอกเหนือจากบทเรียน โดยเน้นบทอ่านที่มีความทันสมัยและอยู่ในความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะช่วยสร้างแรงจูงใจในการอ่าน และสร้างนิสัยรักการอ่านให้นักเรียนได้ในระยะยาว

3) สำหรับห้องเรียนที่มีนักเรียนจำนวนมาก ผู้สอนควรมีการสนับสนุนทรัพยากรสำหรับการอ่านอย่างกว้างขวางให้เหมาะสมและเพียงพอ โดยการเตรียมบทอ่านในหลากหลายรูปแบบ ทั้งหนังสือที่เป็นรูปเล่ม ไฟล์หนังสือ (PDF/E-book) รวมถึง Audiobooks หรือสร้างระบบคลังบทอ่านดิจิทัล และจัดหมวดหมู่ให้นักเรียนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและเลือกอ่านได้ตามอัธยาศัย

4) การวัดและประเมินผล ควรเน้นเป็นการประเมินตามสภาพจริงและการสะท้อนคิด เพื่อให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง มากกว่าการวัดจากคะแนนสอบเพียงอย่างเดียว

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) สามารถศึกษาผลของการใช้กลยุทธ์นี้กับทักษะทางภาษาอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงกับทักษะการอ่านได้ เช่น ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากการอ่านอย่างกว้างขวาง

2) ควรศึกษาและติดตามผลในระยะยาวเพื่อตรวจสอบว่านักเรียนยังคงนำกลยุทธ์เมตาคอกนิชันไปใช้ในการอ่านอย่างต่อเนื่องหรือไม่ หลังจากจบการวิจัยไปแล้ว

3) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลระหว่างนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้กลยุทธ์นี้กับกลุ่มที่เรียนโดยใช้รูปแบบปกติ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551**). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

กรมวิชาการ. (2542). **แนวการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน** (ฉบับทดลองใช้ พ.ศ. 2542). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์. (2556). **ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง.** ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ณัฏฐิณี ทินวงษ์. (2554). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือ. **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต**, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วิกรม จันทรจิตร และ ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล. (2564). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กลยุทธ์การเรียนรู้แบบเมตาคอกนิชันของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. **วารสารวิจัยและพัฒนา** มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 13(2), 101–112.

ศุภนิดา สิงห์เขาภู และ สมัย วรรณอุดร. (2567). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้การอ่านอย่างกว้างขวางร่วมกับกลยุทธ์เมตาคอกนิชันที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. **วารสารวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา**, 18(1), 25–38.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2566). **บทสรุปสำหรับผู้บริหาร ผลการประเมิน PISA 2022**.[Online].Available:https://pisathailand.ipst.ac.th/pisa/reports/2022.[2569, กุมภาพันธ์ 24].

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2562.** กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). **มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สุดใจ จันทร์คง. (2550). การใช้กิจกรรมการอ่านแบบมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,** มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุภัค อินทรปรีชา. (2564). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบเมตาค็อกนิชันร่วมกับการอ่านอย่างกว้างขวางของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. **วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต**, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สรณบดินทร์ ประสารทรัพย์. (2561). ผลของการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเมตาคอกนิชันที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เสาวภา สุขเฉลิมชัย. (2556). **การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการอ่านแบบกว้างขวาง.** อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

อัจฉรา ตั้งจิตสมคิด. (2563). **การอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจและการรู้คิด.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Baker, L., & Brown, A. L. (1984). **Metacognitive skills and reading. In P. D. Pearson (Ed.),** Handbook of reading research (pp. 353–394). New York: Longman.

Bamgbose, A. (2000). **Language and exclusion: The consequences of language policies in Africa**. Münster: LIT Verlag.

Best, J. W. (1981). **Research in education (4th ed.).** Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Day, R. R., & Bamford, J. (2002). **Top ten principles for teaching extensive reading**. Reading in a Foreign Language, 14(2), 136–141.

European Commission. (2012)**. First European survey on language competences: Final report**. Brussels: European Commission.

Flavell, J. H. (1979). **Metacognitive and cognitive monitoring: A new area of cognitive-developmental inquiry.** American Psychologist, 34(10), 906–911.

Friedland, D., & Foster, L. (2025). **Integrate reading & writing: Master 3.** Compass Publishing.

Grabe, W., & Stoller, F. L. (2019). **Teaching and researching reading (3rd ed.).** New York: Routledge.

Kirkpatrick, A. (2010). **English as a lingua franca in ASEAN: A multilingual model**. Hong Kong: Hong Kong

University Press.

Likert, R. (1932). **A technique for the measurement of attitudes**. Archives of Psychology, 22(140), 1–55.

Paris, S. G., & Hamilton, E. E. (2009). **The development of children's reading comprehension.** In S. E. Israel & G. G. Duffy (Eds.), Handbook of research on reading comprehension (pp. 32–53). New York: Routledge.